

ת"פ 33227/03/15 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם פראס משארה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33227-03-15 מדינת ישראל נ' משארה (אחר/נוסף)
בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פראס משארה

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות התפרצות לבית מגורים - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה - לפי סעיף 384 לחוק העונשין; החזקת כלי פריצה - לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, מדובר בעבירות אותן ביצע הנאשם בצוותא עם סוכן משטרה (להלן: "הסוכן") וכן אדם אחר בשם מוחמד אבו גאליה (להלן: "מוחמד"). הנאשם והאחרים התפרצו ביום 18.12.14 בשעת לילה לדירה בירושלים (להלן: "הדירה"), אשר הוחזקה על ידי משטרת ישראל, זאת לאחר שהסוכן קשר לביצוע הפשע עם מוחמד. בהמשך, יצר מוחמד קשר עם הנאשם, הציע לו להצטרף להתפרצות, והנאשם נטל במהלכה חלק פעיל, כפי שמפורט בעובדות כתב האישום.

2. ב"כ הנאשם הסכימו להגשת כל חומר הראיות, וטענו כי נסיבות מקרה זה עולות כדי הדחת הנאשם. מטעם המאשימה העיד הסוכן, ובמסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם.

גדר המחלוקת

3. הנאשם הודה בביצוע המיוחס לו, אולם טען כי הודח על ידי הסוכן לביצוע המעשים. ב"כ הנאשם טענו עמוד 1

טענת הגנה מן הצדק, לפיה הסוכן שימש סוכן מדיח בנסיבות חריגות וחמורות בהן יש להורות על זיכוי. לטענתם, מתקיימים שני המבחנים שנקבעו בפסיקה לבחינת טענה זו: המבחן האובייקטיבי - הבוחן את עצמת הפגם שבהתנהלות הרשות, והמבחן הסובייקטיבי - הבוחן את נטייתו של הנאשם לביצוע העבירה.

לגבי המבחן האובייקטיבי, טענו כי הסוכן תכן את האירוע, השיג את מפתח הדירה, הסיע את מוחמד והנאשם אל המקום, שימש כתצפיתן, הסביר למוחמד ולנאשם היכן נמצאת הכספת, סייע בהובלת הרכוש הגנוב, והתחלק בשלל עם השניים. מדובר במעורבות אקטיבית של הסוכן, באירוע אשר ביום במלואו על ידי המשטרה על מנת להפליל את הנאשם, אשר לא היה מבצע את העבירה אלמלא פעולות המשטרה. בנוסף, טענו כי המשטרה השתמשה בנאשם על מנת להפליל את מוחמד. לגבי המבחן הסובייקטיבי, טענו כי הנאשם נטה שלא לבצע את העבירה, ציין מיד לאחר ההצעה כי אין לו נסיון בעבירות רכוש וכי אינו מעוניין לבצע את העבירה, אך הסוכן שכנע אותו בכך שאמר כי ירוויח כסף רב לעומת הרווח מעבודתו. ב"כ הנאשם היפנו למספר נקודות המבססות, לטענתם, את ההגנה: הסוכן אמר לנאשם שלא ידאג כי מה שיקרה לו יקרה גם לסוכן, זאת על מנת להרגיע את הנאשם; הנאשם ציין שאינו מעוניין להתפרץ לדירה אלא לשמש כתצפיתן בלבד; הנאשם עלה לדירה בפעם הראשונה, חזר אל הרכב בו היו הסוכן ומוחמד, ואמר להם כי שמע רעשים מהדירה וביקש להפסיק, אך הסוכן אמר לו לדפוק בדלת ואם מישהו יפתח - לומר שמחפש את משה, זאת כדי לעודד את הנאשם לבצע את המעשה; לאחר שהנאשם עלה אל הדירה בפעם השניה, שב אל הרכב ואמר שהמפתח אינו פותח את הדלת, שכנע אותו הסוכן בכך שאמר לו לנסות את שני צידי המפתח; הנאשם לא שותף בתכנון העבירות ולא הוביל את ההשתלשלות; הסוכן כלל לא ידע שהנאשם עתיד להצטרף לביצוע, כך שהפעלתו כנגד הנאשם הייתה פסולה. כל האמור מעלה ספק, לטענת ב"כ הנאשם, בדבר ביצוע המעשה אלמלא ההדחה על ידי הסוכן, אשר יכול היה להיעזר בסוכן אחר כשותף לאירוע לשם הפללת מוחמד.

דין והכרעה

4. פעולת הדחה לביצוע עבירה הינה שידול אדם, על ידי סוכן משטרה, לבצע עבירה שלולא השידול לא היה מבצעה. מדובר ב"רע הכרחי" על מנת להילחם בפשיעה. ההלכה קובעת, כי פעולת ההדחה איננה פוטר מאחריות פלילית, אך עשויה להביא להקלה בעונש. יחד עם זאת, **"תתכנה נסיבות חריגות, שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית, עד כדייה בהכדי להקים לנאשם טענת הגנה מן הצדק" אשר בהתקבלה, עשויה היא להביא לביטולה אישום נגדו** (ע"פ 1224/07 אברהם בלדב נ' מדינת ישראל, (10.02.2010), פסקאות 63-71).

בחנית טענת ההדחה, כחלק מטענת הגנה מן הצדק, צריכה להבחן בהתאם להלכה שהתקבלה בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6), 776, והתמקדה בפגיעה ממשית בתחושת הצדק, תוך איזון בין ערכים ואינטרסים שונים לניהול ההליך הפלילי. ב"כ הנאשם היפנו לאופן בחינת טענת ההדחה, בהתאם למבחן האובייקטיבי - הבוחן את פעולת הרשות ובודק האם עלתה כדי התנהלות בלתי נסבלת, וכן למבחן הסובייקטיבי - הבוחן את נטייתו של הנאשם לבצע את העבירה (ראו ע"פ 1856/10 **סלים ספיה נ' מדינת ישראל**, (22.11.2010), פסקה 41).

יודגש, כי אין די בטענות נאשם כי הודח לבצע את העבירה על ידי סוכן משטרה, אלא עליו

"להוכיח כי הסוכן המשטרה שידל אותם לבצע את העבירה המיוחסת לו, וכיאלמלא פעולת השידול, לא היה הנאשם מביצע את העבירה" (ע"פ 2681/15 גדי בן שטרית נ' מדינת ישראל, (4.02.2016), פסקה 57).

מצויד בכלים אלה, אפנה כעת לבחינת עובדות המקרה הנדון.

5. כבסיס ראיתי במקרה הנדון, יש להתייחס לחומר הראיות אשר הוגש בהסכמה, על המשמעות הראייתית הנלווית לכך: "הגשת מסמך בהסכמת הסניגוריה פירושה, כל עוד לא נאמר על-ידיה אחרת, כי זו אינה חולקת על תוכן הדברים שבמסמך" (ע"פ 437/88 דמיאניוק נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(4), 221, 559 (1993)). יצוין כי חלק ניכר מהאירוע תועד בהקלטת שמע וחלקו אף בוידאו (ת/16א, ב), עובדה המקלה על הכרעה לגבי טענות שונות שהעלה הנאשם. בנוסף, החליטה המאשימה להעיד את הסוכן, ולפיכך אתייחס אף לעדותו בבית המשפט, וכן לעדות הנאשם, בעת בחינת טעוני ההגנה.

ב"כ הנאשם הדגישו את תכנון העבירה על ידי הסוכן, וכן את חלקו הממשי בביצועה. אכן, בנסיבות מקרה זה, "ביימה" המשטרה זירת עבירה, דירת מגורים, אליה התפרצו הנאשם ומוחמד, בסופו של יום. ואולם, יש להתייחס להשתלשלות האירועים אשר הביאו לפעולה זו, למידת מעורבות הסוכן, וכן לאדם למולו פעל. המשטרה לא פעלה בחלל ריק, אלא לאחר הצטברות נתונים המתייחסים למוחמד: לאחר שנוצר קשר בין הסוכן לאחיו של מוחמד, פנו אל הסוכן האחים חוסין ויחיא, אשר ידעו כי הוא עוסק בשיפוצים, וסיפרו לו על גניבת כספות בהן היו מליוני שקלים. חוסין אמר לסוכן שהסוכן נמצא רבות בבתי יהודים וודאי רואה כספות, וכן שאם יראה כספת אז ימסור את הכתובת המדויקת, על מנת שיגנבו ויתחלקו איתו בשלל (ת/1, וכן עמ' 9 לפרוט'). לאחר כחודשיים, פנה מוחמד אל הסוכן, שאל אותו מה עם הכספת שהוא רוצה לגנוב מדירה, וכן שיתף כי גנב פעמים רבות בעבר (ת/2).

לאחר מספר ימים, שאל שוב מוחמד את הסוכן לגבי התפרצות לדירה (ת/3 גליון 2, וכן עמ' 10 לפרוט'). יש לציין, כי ראשית הקשר של הסוכן עם מוחמד ואחיו, היה על רקע של מכירת כלי נשק, ונושא ההתפרצות וגניבת כסף עלה, כמפורט לעיל, לאחר פניות מצד מוחמד ואחיו אל הסוכן וביוזמתם.

בהתאם לחומר הראיות, מוחמד היה למעשה היוזם, המוביל והמשכנע לביצוע דבר העבירה. המשטרה והסוכן פעלו בהתאם ליוזמתו, וסיפקו את זירת העבירה והנתונים הנדרשים לשם ביצוע העבירה, זאת באופן מדוד, לצד פניות חוזרות מצד מוחמד.

6. כפי שיפורט להלן, לאורך כל הדרך, החל מתחילת הקשר בין הצדדים, ועד להשלמת הביצוע, מוחמד היה המתכנן, המנחה, המורה והעומד בראש הקשר שרקם:

ביום 11.12.14 (ת/4), מוחמד שאל את הסוכן כמה אנשים צריך לשם ביצוע העבירה, ונענה כי יש צורך בשלושה: פורץ, תצפיתן ונהג. מוחמד ענה כי הוא יביא את האדם הנוסף (ת/3). בשלב זה, הסוכן עדיין לא מסר פרטים לגבי הדירה, על אף שנשאל על ידי מוחמד.

בהמשך, התקשר מוחמד אל הסוכן ושאל מה קורה עם הכוונה לגנוב כספת. לאחר מספר ימים, התקשר מוחמד שוב אל הסוכן, ושאל מה עם העניין שלהם. ביום 15.12.14, נפגש הסוכן עם מוחמד, והסוכן סיפר לו על הדירה בה מתגורר אדם גרוש, אותה כביכול שיפץ, וכן כי בדירה, אשר בידיו מפתח אליה, יש כספת. מוחמד אמר כי יש לו קשר עם פורץ מקצועי אשר יבחן את הנושא.

ביום 18.12.14 (ת/5), נפגשו מוחמד והסוכן. מוחמד אמר לסוכן שהוא רוצה לבצע את ההתפרצות, ושהסוכן יצא למקום עם "הבן אדם שלו" אשר יבחן זאת. בהמשך, נפגשו שוב. הסוכן שמע שיחה בין מוחמד לבין אותו "מומחה", אבו איאד, במהלכה הסביר לו מוחמד את פרטי תכנית ההתפרצות. מוחמד הסביר לסוכן שאבו איאד אמר כי יש צורך בתצפית לדירה. הסוכן הבהיר למוחמד שאינו מבין בזה, ושמוחמד יעשה מה שהוא חושב. בשלב זה, אמר מוחמד שידבר עם פיראס (הנאשם). מוחמד הוא שהתקשר אל הנאשם, אמר לו להגיע למכון שטיפת מכוניות, שם היו מוחמד והסוכן, והנאשם אכן הגיע כעבור כחמש דקות. בשלב זה, מוחמד הוא שסיפר לנאשם על הכספת, והנאשם אמר שהוא צריך לחשוב על זה. הסוכן אמר להם, שאם הנאשם אינו רוצה בכך אז שיעזבו את זה. התנהלות זו של הסוכן, עומדת בסתירה לטענת ההגנה כי הסוכן הדיח את הנאשם לבצע את העבירה החל מתחילת הקשר. לאחר שהנאשם הסכים להשתתף בביצוע העבירה, בנסיבות שיובהרו בהמשך, אמר הסוכן למוחמד, תושב האזור, שיעזבו את זה, כי יעצרו אותם במחסום. אף התנהלות זו עומדת בסתירה לכך שהדיח את הנאשם לביצוע העבירה. בשלב זה, מוחמד הגה את דרך הפעולה, והנחה את הנאשם ואת הסוכן בהתאם: הנאשם יקח את מוחמד עד מחסום א זעים, שם ירד מוחמד, יעבור דרך פרצה בגדר, ולאחר מכן יאסוף אותו הסוכן; הנאשם יסע לפנייהם על מנת לוודא שאין מחסום, וידע כיצד להגיב כאשר יהיה בקשר טלפוני איתם, תוך שהסוכן יכוון את הנאשם; כולם יפגשו בהמשך, הנאשם יעלה אל רכב הסוכן אשר יוביל אל הדירה, הנאשם ומוחמד יפרצו אל הדירה, ולאחר מכן יסעו שוב בשתי מכוניות. תכנון האירוע בוצע במלואו על ידי מוחמד, אשר הנחה את הסוכן ואת הנאשם, ובשלב זה העביר לידי הנאשם לום אותו שם ברכבו.

באופן דומה לתכנון וההנחיה על ידי מוחמד, כך אף ביצוע העבירה נעשה בהנהגתו ותחת הוראותיו של מוחמד, ולא של הסוכן:

החל מתחילת הנסיעה, מוחמד הנחה את הנאשם, הנוסע ברכב לפניו כ"פותח ציר", וכן את הסוכן, כיצד לנהוג, ולאן לנסוע (ת/16א' עמ' 1-2). ניתן להתרשם מההנחיות הבלתי פוסקות של מוחמד לנאשם ולסוכן כיצד לנהוג ולאן, הזהרה של הנאשם לשים לב לכלי רכב שמסביבו, לשים לב למצלמות, לניידת משטרה, ועוד. לבסוף, מוחמד הוא שהורה לסוכן ולנאשם היכן לעצור את כלי הרכב. בשלב זה, הנחה מוחמד את הנאשם לקחת מרכבו כפפות ולום.

מוחמד קרא לנאשם לבוא אל הרכב בו היה עם הסוכן (ת/16א' עמ' 3). ניתן להתרשם מדו - שיח המתנהל בין השניים, כאשר הנאשם אינו מוצא את הלום, ושב ושואל את מוחמד היכן הוא נמצא, בטרם יגיע אל רכבו של הסוכן. אין מדובר באדם מהסס אשר אינו מעוניין לבצע עבירה, אלא בהתנהלות של אדם הממוקד בביצוע העבירה, וחשוב לו להגיע אל הרכב של הסוכן ומוחמד עם הלום. דוגמא נוספת לפיקודו של מוחמד על האירוע, ניתן להסיק מהדברים הבאים שאמר: **"אני אמרתי מההתחלה אבל אתם לא מקשיבים לי אתם אמרתם פה ואמרתם פה, מספיק תנו לי אני אחליט וסעו, די תספיק לדבר הרבה אנחנו לא רוצים לדבר יותר מדי, טוב סמוך על אלוהים ותבוא אחרי, תבוא אחרי עכשיו. סע, סע"** (ת/16א' עמ' 3). מוחמד המשיך והנחה את הסוכן לרדת אל רכבו של הנאשם, לומר לו לחנות במקום מסוים אותו קבע מוחמד, ולהביא ממנו את הלום

(ת/16א' עמ' 4).

התנהלות המעורבים בעת ביצוע העבירה, מצביעה אף היא על הנחיותיו של מוחמד, על חלקו השולי של הסוכן בביצוע, העדר שכנוע כלשהו מצידו, וכן אופן הביצוע ללא כל פקפוק או היסוס מצידו של הנאשם. חלק זה יפורט בהמשך, תוך התייחסות להנמקות מסוימות מצד הנאשם. יצוין כבר בשלב זה, כי אף לאחר ביצוע ההתפרצות, מוחמד הוא שהנחה את הסוכן ואת הנאשם כיצד לפעול, לאן לנסוע, ועוד (ת/16א', עמ' 11-12).

7. ב"כ הנאשם טענו, כי התנהלותו במהלך ביצוע האירוע מעידה על כך שלא רצה לבצע את העבירות, ומכאן ניתן ללמוד אף על כך שנגרר לדבר הביצוע בשל הדחתו. לשם ביסוס טיעון זה, היפנו למספר נקודות לגביהן העיד הנאשם בבית המשפט: הנאשם העיד כי אמר לסוכן ולמוחמד שאינו רוצה ליטול חלק בהתפרצות, אינו רוצה להסתבך, אך שוכנע לבצע את העבירה לאחר שהסוכן הבהיר לו שבכספת יש מליון וחצי ₪ (עמ' 17 ש- 27 עד עמ' 18 ש- 2 לפרוט'); הנאשם העיד כי אמר למעורבים שישמש כתצפיתן בלבד (עמ' 18 ש- 4 לפרוט'); הנאשם העיד כי בזירת העבירה אמר תחילה לשותפיו "לא רוצה לרדת, ולא הולך לשם, או אתה או מוחמד" (עמ' 18 ש- 12 לפרוט'), אך שכנעו אותו לרדת לבדו; הנאשם העיד ששב פעמיים מהדירה אל הרכב, כאשר בפעם הראשונה אמר למוחמד ולסוכן "שמעתי רעשים מהדירה, תעזבו אותי, בואו נלך מכאן" (עמ' 18 ש- 16 לפרוט'), ואילו בפעם השנייה הצליח לפתוח את הדלת אך שב ואמר להם "לא נפתחת הדלת, בוא נצא מכאן, אני רוצה לצאת... אני משכנע אותו לצאת מכאן, והם לא רוצים" (עמ' 18 ש- 22-25 לפרוט').

גרסה זו של הנאשם, משמשת כאחת ההנמקות המשמעותיות לביסוס טענת ההגנה מן הצדק. מדובר בגרסה אשר עלתה על ידי הנאשם לראשונה בעת עדותו בבית המשפט, לא עלתה בשתי הודעותיו במשטרה או בעימות שנערך לו עם הסוכן, ואף לא עלתה בעת תגובתו לכתב האישום. עדות כבושה זו, עומדת בניגוד לאמור בהודעות הסוכן אשר הוגשו בהסכמה, וכן לעדות הסוכן בבית המשפט. ככל שנותר ספק כלשהו לגבי גרסתו של הנאשם בבית המשפט, ספק אותו לא מצאתי, הרי שהקלטת הדברים מוכיחה למעלה מכל ספק סביר את חלקו באירוע ואת מידת מעורבות הסוכן. תחילה, מיד עם כניסתו הראשונה של הנאשם אל רכבו של הסוכן, לאחר שהחנה את רכבו שלו, אמר הנאשם: "איפה השקית? תן לי את הכובע ואת הכפפות, ימין ושמאל תן לי" (ת/16א', עמ' 4). בסרטון המצורף למוצג זה, ניתן לראות את הנאשם נכנס אל רכב הסוכן, שולח את ידו ומקבל כובע, אותו הוא שם מיד על ראשו, וכן זוג כפפות, אותן הוא שם בכיס מעילו, ורוכס את רוכסן המעיל עד למעלה צווארו (CH2 דקה 00:05). אין זו התנהגות של אדם אשר אינו חפץ לבצע את העבירה.

בהמשך, מתנהלת ברכב הסוכן השיחה הבאה:

"מחמד - ... פראס, תשמע הוא יעצור לך ליד הבית.

פראס - מה?

מחמד - יעצור לך בכניסה לבית.

פראס - יפה.

מחמד - קח את המפתח הנה המפתח (לא ברור) אתה תשאיר את המפתח הידיים שלך אל תשים כפפות.

פראס - לא?

מחמד - לא רגיל תשאיר את המפתח ביד שלך, תשאיר את המפתח ביד שלך.

יוסף - הנה פה.

מחמד - מה?

יוסף - הנה פה 81 תכנס לפה ושמאלה.

מחמד -תסתכל על הרכב שלו איפה הרכב שלו.

פראס - להיכנס מפה?

יוסף - לא אין הרכב שלו לא פה.

פראס - במדרגות?

מחמד - כן.

פראס - טוב תעצור תחזור אחורה כדי שתראה לי איך להיכנס.

...

פראס - אני ארד במדרגות יעני?

יוסף - אתה עולה, אתה עולה אחד, ויש לך את המעלית בצד ימין.

פראס - יפה" (ת/א'16, עמ' 4-5).

מדובר בחלק מהשיחה ברכב, ממנה עולה כי הנאשם בהחלט היווה חלק בלתי נפרד מביצוע העבירה, לא נזקק לכל תמריץ או לחץ, וכן לא גילה כל היסוס, אי רצון או חרטה. עוד ניתן להבחין אף בחלק זה, כי מוחמד הוא שנתן הוראות היכן לעצור וכיצד לפעול.

בהמשך, בטרם ירד מהרכב, פנה הנאשם אל הסוכן ושאל: "עכשיו אתה מה הבעיה שתדיר ותראה לי איפה הדירה?", ונענה כי הסוכן חושש שאחד השכנים יבחין בו (ת/א'16, עמ' 5). הנאשם בעצמו, וביוזמתו, שאל את הסוכן לשמו של בעל הדירה, על מנת לענות לשאלת אחד השכנים ככל שיראה אותו, כי בא אליו, והבהיר שיסתדר אף אם בעל הדירה יבחין בו (ת/א'16, עמ' 6). עוד סוכם עם מוחמד, בטרם יצא הנאשם מהרכב, כי ישים את הכפפות על ידיו לאחר שיכנס לדירה, וכן כי מוחמד יבוא מיד אחריו (ת/א'16, עמ' 7). אף בחלק זה של השיחה, לאחר שהירד הנאשם מהרכב, ניתן להתרשם כי הנאשם ניסה בעצמו לקדם את ביצוע ההתפרצות,

ביקש הכוונה מדויקת אל מיקום הדירה, הגה תשובות אפשריות למקרה שיתקל באנשים, וסיכם פרטים אחרונים עם מוחמד. בהקלטה לא נמצא כל זכר לטענתו הכבושה של הנאשם, כי אינו רוצה לרדת מהרכב, אינו רוצה ללכת לדירה, ומבקש שהסוכן או מוחמד ירדו במקומו. כאמור - הרושם המתקבל שונה לחלוטין. ודאי שלא נמצא כל רמז לכך שהנאשם אמר כי הוא ישמש כתצפיתן בלבד.

בהמשך, הנאשם שב אל הרכב, בפעם הראשונה, ואמר כי שמע רעשים ליד הדירה, וכן כי דפק אך לא היתה תשובה. בהמשך שאל האם בעל הדירה נשוי, והסוכן ענה שהוא גרוש (ת/16א', עמ' 8. יש להזכיר כי הסוכן מסר פרט זה בשיחות קודמות עם מוחמד אשר היה איתם בשלב זה ברכב). מוחמד שב ואמר לנאשם כי יכנס לדירה מיד אחריו, על מנת שלא יראו את שניהם הולכים ביחד (ת/16א', עמ' 8). לאחר מכן, ירד שוב הנאשם מהרכב אל הדירה. יש לציין, כי מיד עם כניסתו אל הרכב, נראה הנאשם מחייך חיוך רחב (הסרטון במוצג ת/16א', ch2 דקה 00:12). אין המדובר בהתנהלות של אדם החושש ומבקש לבטל את המעשה וללכת. יתרה מכך: במהלך השיחה המתמללת, הנאשם לא אמר את הדברים עליהם העיד לראשונה בבית המשפט: **"תעזבו אותי, בואו נלך מכאן"** (עמ' 18 ש- 16 לפרוט'). באופן דומה, אף בפעם השניה בה שב הנאשם אל הרכב, וטען כי המפתח לא פותח את דלת הדירה, לא נשמעו מפיו כל הרהורי חשש או חרטה: **"לא מסתובב בכלל אין כלום תשמע, תרד אתה איתי יא מוחמד על סמך כל מה שקורה הוא יישאר ברכב לא יקרה כלום, ואם פותח אתה תרד תשב ברכב ותיתן למוחמד לעלות אחרי, די מוחמד תישאר. אין אף אחד שיראה"** (ת/16א', עמ' 9). בשלב זה, נראו הנאשם ומוחמד יורדים מהרכב. למעשה, לאחר שהנאשם לא הצליח לפתוח את דלת הדירה באמצעות המפתח, שב אל הרכב וביקש ממוחמד שירד ביחד איתו, ואף שכנע אותו שאף אחד לא יבחין בו. לאורך כל השלב הזה של השיחה, לא ניתן למצוא כל סימן לדברים עליהם העיד הנאשם בבית המשפט, ולפיו בשלב זה אמר לסוכן ולמוחמד: **"לא נפתחת הדלת, בוא נצא מכאן, אני רוצה לצאת... אני משכנע אותו לצאת מכאן, והם לא רוצים"** (עמ' 18 ש- 22-25 לפרוט'). כאמור, הרושם הנוצר הוא רושם הפוך.

8. בתוך הדירה, נראה הנאשם עוטה כפפות, ונוטל חלק פעיל בחיפוש אחר הכספת, בתפיסתה, וכן בגניבת שתי טלויזיות. הנאשם בעצמו הוריד אל הרכב ארגז בתוכו הכספת, שב אל הדירה והוריד טלויזיה (ראו ת/16ב', הסרטון המצורף וכן ת/20). אופן פעולת הנאשם, כפי שניתן להתרשם מסרטון זה ומהתמונות, הוא של אדם המהווה חלק חשוב ונמרץ מביצוע העבירות, בלא שניתן להבחין בקושי כלשהו המלווה אותו או מחשבת חרטה.

לאחר העברת הכספת והטלויזיות אל רכב הסוכן, ונסיעה קצרה לאחריה שב הנאשם אל רכבו, נשמע מוחמד מדבר עם הנאשם, מכון אותו בכיוון הנסיעה, ומנחה אותו כיצד לפקוח עין על מנת שלא יתקלו בבעיות (ת/16א', עמ' 11-12, וכן ת/21). המשך פעולת הנאשם בחלק זה של האירוע, מעיד על חלקו בביצוע, בלא שנזקק לכל תמריץ, שכנוע או הפעלת לחץ. בהמשך, הגיעו כל המעורבים אל עסק שטיפת המכוניות של מוחמד, שם פרקו את השלל, וחילקו את הכסף בסך מספר אלפי שקלים ומאות דולרים, באופן שאינו שוויוני. אין כל ראייה לתמיהה כלשהי או טרוניה צפויה מצידו של הנאשם, אשר לטענתו הובטח לו שבכספת טמונים מליון וחצי שקלים (ראו התאור בת/5).

9. לנוכח כל האמור לעיל, יש לקבוע כי חלקו של הסוכן משני לחלקו מוחמד, אשר הגה, תכנן, ארגן והנחה את ביצוע העבירה. הנאשם הצטרף במהרה לביצוע העבירה, היווה חלק בלתי נפרד ומשמעותי בה, החל מתחילתה ועד סופה, באופן מלא ובלתי מסוייג, ללא כל היסוס או חרטה, ובלא שהופעל כנגדו לחץ או שכנוע. לא הוצגה לפני כל ראיה כי פעולת הסוכן או המשטרה נועדה להפליל את הנאשם, אשר צורף לביצוע העבירה על ידי מוחמד. בנוסף, טענות הנאשם כי ביקש לסייג את פעולתו ואף להימנע מביצוע העבירה - נדחו.

לפיכך, אני דוחה את טענת ההדחה, מוצא את הנאשם אשם, ומרשיעו בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה, והחזקת כלי פריצה.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ו, 26 יוני 2016, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד דניאל שימשלשווילי, הנאשם וב"כ עו"ד דני בר דוד ופיראס דראוושה.